

[K. J. Mortensen.]

som en blikdåse, hvis den bliver involveret i et og andet.

Derfor tror jeg, vi må erkende, at forslaget ikke rigtig har nogen baggrund, og for ikke at bruge for meget af folketingets tid skal jeg meddele, at mit parti ikke kan anbefale fremme af dette forslag.

Lennart Larson (V):

Jeg havde det, da jeg gennemgik dette lovforslag, ligesom danskeren, der stod i Helsingør under krigen og havde to muligheder: jeg kunne enten le, eller også kunne jeg græde. I dag vil jeg foretrække at le, det er jo sidst på dagen, og jeg vil foretrække på grund af det gode vejr at se muntert på dette forslag, selv om det nok kan blive svært.

Dette forslag indeholder jo alle de ingredienser, som man efterhånden er vant til at se fra yderpartier her i folketingsalen. Man tager først en stor portion tal til besparelser, og det indeholder dette forslag også: det er i stand til at konkurrere fuldt ud med fremskridtspartiets forslag om besparelser, det drejer sig om store tal: 300 mill. kr., 400 mill. kr., to gange 500 mill. kr., 1 mia kr. Derudover tager man noget forureningsproblematik og noget social balancepolitik, og så tager man lidt misundelse, om man skal have de store eller de små sko på, og så fremsætter man et lovforslag, som man har gjort her.

Vi er i venstre indstillet på et liberalt samfund, hvor forbrugeren er i fokus. Vi vil gerne have et samfund, hvor forbrugeren får frit valg, vi tror, det tjener ham bedst. Derfor modsætter vi os en sådan statsstyring, som dette ville give. Man kender vel nok en form for statsstyring af produktion af biler andre steder i verden, man kan have statsstyring eller statslig produktion, og jeg ved da fra mine rejser i sådan nogle lande, at det er en stående vittighed, at dér, hvor man har statsstyring af produktionen af biler og et meget lille udbud af forbrugsgoder, bl. a. af biler, er den største risiko, man har, den, at man er ved at dø af sult, medens man sparer sammen til en sådan bil.

Med hensyn til det at have ensartede biler er det jo i vores verden, den vestlige verden, i vores forbrugersamfund en gammel idé, den er mindst lige så gammel, som jeg er, i hvert fald var det sådan, at i 1923 havde

man Henry Ford T-modellen, man havde én bil, og i denne bil havde man én dør, og man havde ét rat, og man havde én farve, og man havde 3 pedaler og 4 hjul, og så lavede man en masse af den slags. Da havde man også miljø, man havde store vinduer, man havde gardiner for vinduerne, man havde blomster i vinduerne. Man havde altså alt det, der skulle til. Men det er udviklingen gået fra.

Vi må altså afvise dette forslag, også i relation til de begrundelser, som handelsministeren jo heldigvis ikke brugte for mange ord på, men som i hvert fald var en række konkrete begrundelser for, at vi ikke kan gå ind for disse ting. Tallene holder ikke, forslaget holder ikke, og den tekniske udvikling, som vores forbrugersamfund har haft i relation til udviklingen med hensyn til forurenings- og energiproblematikken — de besparelser, de sikkerhedsforanstaltninger og det fremsyn, der skal være — den mener vi er så god, som den overhovedet kan være.

Vi vil ikke engang sige, at forslaget er en død sild, vi vil sige, det er en dødfødt sild. Jeg må afvise dette forslag og indstille det til forkastelse.

Nauerby (FP):

Det af VS fremsatte forslag til folketingsbeslutning om begrænsning af importen af større personbiler kan vi fra fremskridtspartiets side ikke gå ind for, idet det vil ramme en branche, som i forvejen er hårdt belastet af afgifter. Det vil også ramme meget uens inden for branchen. Forslaget virker poppet, derved at man ensidigt vil ramme en bilimport, som kun repræsenterer en ganske lille andel af den samlede import.

Importværdien af personbiler har således i årene 1960-73 til stadighed andraget mellem 3 og 4 pct. af den værdi, den samlede import har, en import, som ikke er i konkurrence med dansk industri. Det skal efter forslaget kun være meget små biler, der kan importeres, biler med en kortere brugstid; dermed vil vi i løbet af få år få en øget import i stykantal, måske også fordi man vil gå over til i mange tilfælde at have to biler i én familie.

Da det er biler af en vis alder, der er vedligeholdelse på, vil der dermed blive brug for dansk arbejdskraft, og alene af beskæftigelsesgrunde må det være ulogisk.